

پیدایش ایش 8 + 9

- 20 و نوح مذبحی برای خداوند بنا کرد، و از هر بهیمهٔ پاك و از هر پرندهٔ پاك گرفته، قربانی‌های سوختنی بر مذبح گذرانید.
- 21 و خداوند بوی خوش بویید و خداوند در دل خود گفت: «بعد از این دیگر زمین را بسبب انسان لعنت نکنم، زیرا که خیال دل انسان از طفولیت بد است، و بار دیگر همهٔ حیوانات را هلاک نکنم، چنانکه کردم.
- 22 مادامی که جهان باقی است، زرع و حصاد، و سرما و گرما، و زمستان و تابستان، و روز و شب موقوف نخواهد شد. «
- 12 و خدا گفت: «اینست نشان عهدهی که من می‌بندم، در میان خود و شما، و همهٔ جانورانی که با شما باشند، نسلأ بعد نسل تا به ابد:
- 13 قوس خود را در ابر می‌گذارم، و نشان آن عهدهی که در میان من و جهان است، خواهد بود.
- 14 و هنگامی که ابر را بالای زمین گسترانم، و قوس در ابر ظاهر شود،
- 15 آنگاه عهد خود را که در میان من و شما و همهٔ جانوران ذی‌جسد می‌باشد، بیاد خواهم آورد. و آب طوفان دیگر نخواهد بود تا هر ذی‌جسدی را هلاک کند.
- 16 و قوس در ابر خواهد بود، و آن را خواهم نگریست تا بیاد آورم آن عهد جاودانی را که در میان خدا و همهٔ جانوران است، از هر ذی‌جسدی که بر زمین است. «

غلاطیان ایش 5+6

- 25 اگر به روح زیست کنیم، به روح هم رفتار بکنیم.
- 26 لافزن مشویم تا یکدیگر را به خشم آوریم و بر یکدیگر حسد بریم.
- 1 اما ای برادران، اگر کسی به خطایی گرفتار شود، شما که روحانی هستید، چنین شخص را به روح تواضع اصلاح کنید. و خود را ملاحظه کن، که مبادا تو نیز در تجربه افتی.
- 2 بارهای سنگین یکدیگر را متحمل شوید و بدین نوع شریعت مسیح را به‌جا آرید.
- 3 زیرا اگر کسی خود را شخصی گمان برد و حال آنکه چیزی نباشد، خود را می‌فریبد.
- 4 اما هرکس عمل خود را امتحان بکند، آنگاه فخر در خود به تنهایی خواهد داشت نه در دیگری،
- 5 زیرا هرکس حامل بار خود خواهد شد.
- 6 اما هرکه در کلام تعلیم یافته باشد، معلّم خود را در همهٔ چیزهای خوب مشارک بسازد.
- 7 خود را فریب مدهید، خدا را استهزاء نمی‌توان کرد. زیرا که آنچه آدمی بکارد، همان را درو خواهد کرد.
- 8 زیرا هر که برای جسم خود کارد، از جسم فساد را درو کند و هرکه برای روح کارد از روح حیات جاودانی خواهد دروید.

متی ایش 6

- 24 هیچ کس دو آقا را خدمت نمی‌تواند کرد، زیرا یا از یکی نفرت دارد و با دیگری محبت، و یا به یکی می‌چسبد و دیگر را حقیر می‌شمارد. محال است که خدا و مؤننا را خدمت کنید.
- 25 بنابراین به شما می‌گویم، از بهر جان خود اندیشه مکنید که چه خورید یا چه آشامید و نه برای بدن خود که چه بپوشید. آیا جان، از خوراک و بدن از پوشاک بهتر نیست؟
- 26 مرغان هوا را نظر کنید که نه می‌کارند و نه می‌دروند و نه در انبارها ذخیره می‌کنند و پدر آسمانی شما آنها را می‌پروراند. آیا شما از آنها بمراتب بهتر نیستید؟
- 27 و کیست از شما که به تفکر بتواند ذراعی بر قامت خود افزاید؟
- 28 و برای لباس چرا می‌اندیشید؟ در سوسنهای چمن تأمل کنید، چگونه نمو می‌کنند! نه محنت می‌کشند و نه می‌ریسند!
- 29 لیکن به شما می‌گویم سلیمان هم با همهٔ جلال خود چون یکی از آنها آراسته نشد.
- 30 پس اگر خدا علف صحرا را که امروز هست و فردا در تنور افکنده می‌شود چنین ببوشاند، ای کم‌ایمانان آیا نه شما را از طریق اولی؟

- 31** پس اندیشه مکنید و مگویید چه بخوریم یا چه بنوشیم یا چه بپوشیم.
- 32** زیرا که در طلب جمیع این چیزها اَمّت‌ها می‌باشند. اَمّا پدر آسمانی شما می‌داند که بدین همه‌چیز احتیاج دارید.
- 33** لیکن اوّل ملکوت خدا و عدالت او را بطلبید که این همه برای شما مزید خواهد شد.
- 34** پس در اندیشه فردا مباشید زیرا فردا اندیشه خود را خواهد کرد. بدی امروز برای امروز کافی است.